

Questions and Progressions: An Overview of *Megillat Eicha*

	Perek 1	Perek 2	Perek 3	Perek 4	Perek 5
Time	<u>Immediate aftermath</u> : silence & loneliness	Description of the suffering: rage	Suffering described in the abstract	Detailed description of suffering & destruction	Description of <u>aftermath</u> : Life under conquering army
Comfort?	<u>Nobody</u> to comfort	<u>Impossible</u> to give comfort	Draws comfort from <u>God</u> ...		
Who is the enemy?	Destruction from <u>enemies</u> as God's agents	Destruction directly from <u>God</u>	Destruction directly from <u>God</u> (extreme metaphors) → Destruction from <u>enemies</u>	Destruction from <u>enemies</u>	Extensive cataloging of <u>enemies</u>
Does God see our suffering?	<u>Plea</u> for God to see	<u>Demand</u> for God to see	<u>No</u> → <u>Yes</u> (because of the magnitude of suffering→because He is close)		(<u>Plea</u> for God to see)
Sin?	Suffering as <u>punishment</u> for sin	<u>Denial of sin</u> ; Suffering of innocents is <u>unjustifiable</u>	Suffering as <u>punishment</u> for sin	More <u>detailed confession</u> of sin, which is cause of punishment	Struggle but <u>ultimate confession</u> of sin
Hope?	Hope for <u>vengeance</u>	<u>No</u> hope for vengeance	<u>No</u> →Hope for <u>justice</u>	Hope for justice and that <u>suffering cannot worsen</u>	Hope for <u>redemption</u>

פרק א' Themes in 'א:

1. Loneliness:

- א איכה ישבה בדד, העיר רבתי עם היתה, כאלמנה... 1 How doth the city sit **solitary**, that was full of people! How is she become as a widow! ...
- ב בכי תבכה בלילה, ודמעתה על לחיה אין- לה מנחם, מפל-אהביה: כל-רעיה בגדו בה, היו לה לאיבים. 2 She weepeth sore in the night, and her tears are on her cheeks; **she hath none to comfort her among all her lovers; all her friends have dealt treacherously with her, they are become her enemies.**
- ד דרכי ציון אבלות, מבלי באי מועד כל- שעריה שוממין, כהניה נאנחים; בתולתיה נוגות, והיא מר-לה. 4 The ways of Zion do mourn, **because none come to the solemn assembly; all her gates are desolate**, her priests sigh; her virgins are afflicted, and she herself is in bitterness.
- ז ...בנפל עמה ביד-צר, ואין עוזר לה ראוה צרים, שחקו על משפתה. 7 ...now that her people fall by the hand of the adversary, **and none doth help her**, the adversaries have seen her, they have mocked at her desolations.
- ט טמאתה בשוליה, לא זכרה אחריתה, ותגד פלאים, אין מנחם לה... 9 Her filthiness was in her skirts, she was not mindful of her end; therefore is she come down wonderfully, **she hath no comforter...**
- יז פרשה ציון בגדיה, אין מנחם לה צנה יקוק לנעקב, סביביו צרו; היתה ירושלם לנדה, ביניהם. 17 Zion spreadeth forth her hands; **there is none to comfort her**; the LORD hath commanded concerning Jacob, that they that are round about him should be his

adversaries; **Jerusalem is among them as one unclean.**

כא שָׁמְעוּ כִּי נִאָּנְחָה אָנִי, אִין מְנַחֵם לִי... 21 They have heard that I sigh, **there is none to comfort me...**

2. Suffering as punishment for sin

ה הִיוּ צָרִיחָ לְרֹאשׁ אֵיבֵיהָ שְׁלוֹ, כִּי-יִקוֹק הוֹגָה
עַל רַב-פְּשָׁעֶיהָ... 5 Her adversaries are become the head, her enemies are at ease; **for the LORD hath afflicted her for the multitude of her transgressions...**

ח חָטְא חָטְאָה יְרוּשָׁלַם, עַל-כֵּן לָנִידָה הִתְתָּה... 8 **Jerusalem hath grievously sinned**, therefore she is become as one unclean...

יב ... הִבִּיטוּ וַיֵּרְאוּ, אִם-גַּשׁ מִכְּאוֹב כְּמִכְּאֹבִי
אֲשֶׁר עוֹלַל לִי: אֲשֶׁר הוֹגָה יִקוֹק, בְּיוֹם חֲרוֹן
אָפוֹ. 12 ... Behold, and see if there be any pain like unto my pain, which is done unto me, wherewith the LORD hath afflicted me in the day of His fierce anger.

יז נִשְׁקָד עַל פְּשָׁעֵי בְדוּדוֹ, יִשְׁתַּרְגּוּ עָלוּ עַל-
צַוָּארָי הַכְּשִׁיל כְּחִי; נִתְנַנְּנִי אֲדָנִי, בְּיַד־לֹא-אוֹכֵל
קוֹם. 14 **The yoke of my transgressions is impressed by His hand; they are knit together, they are come up upon my neck; He hath made my strength to fail; the Lord hath delivered me into their hands, against whom I am not able to stand.**

יח צָדִיק הוּא יִקוֹק, כִּי פִיהוּ מְרִיתִי... 18 **'The LORD is righteous; for I have rebelled against His word...**

3. Victorious enemies as divine agents

טו ... קָרָא עָלַי מוֹעֵד לְשֹׁבֵר בְּחוּרָי... 15 ... **He hath called a solemn assembly against me to crush my young men...**

יז ... צֹוֶה יִקוֹק לִיעֶקֶב, סְבִיבוֹ צְרוּי;
הִתְתָּה יְרוּשָׁלַם לְנִדָּה, בְּיַנְיָהֶם. 17 ... **The LORD hath commanded concerning Jacob, that they that are round about him should be his adversaries; Jerusalem is among them as one unclean.**

כא שָׁמְעוּ כִּי נִאָּנְחָה אָנִי, אִין מְנַחֵם לִי
כֹּל-אֵיבֵי שָׁמְעוּ רַעֲתִי שָׁשׂוּ, כִּי אַתָּה
עֲשִׂיתָ; הַבְּאֵת יוֹם-קְרֹאתָ, וַיְהִיוּ כְּמִנִּי. 21 They have heard that I sigh, there is none to comfort me; **all mine enemies have heard of my trouble, and are glad, for Thou hast done it; Thou wilt bring the day that Thou hast proclaimed, and they shall be like unto me.**

4. Plea to God: "See my pain"

ט ... רָאֵה יִקוֹק אֶת-עַנְיִי, כִּי הִגְדִּיל אוֹיְבִי. 9 ... **'Behold, O LORD, my affliction, for the enemy hath magnified himself.'**

יא כָּל-עַמָּה נִאָּנְחִים מִבְּקָשִׁים לֶחֶם, נִתְּנוּ
מִחֲמוּדֵיהֶם (מִחֲמִדֵּיהֶם) בְּאֶכֶל לְהַשִּׁיב נַפְשׁ;
רָאֵה יִקוֹק וְהִבִּיטָה, כִּי הִיִּיתִי זוֹלָלָה. 11 All her people sigh, they seek bread; they have given their pleasant things for food to refresh the soul. **'See, O LORD, and behold, how abject I am become.'**

כ רָאֵה יִקוֹק כִּי-צָר-לִי, מַעֵי חֲמֻרְמוֹ נִהְפְּדוּ
לְבִי בְּקִרְבִּי, כִּי מְרוֹ מְרִיתִי; מִחוּץ שְׁפָלָה-חֲרָב, 20 **Behold, O LORD, for I am in distress, mine inwards burn; my heart is turned within me, for I have grievously rebelled.**

Abroad the sword bereaveth, at home there is the like of death. בבית כמות.

Concluding verse: Plea for justice, built on previous themes.

22 כב תבא כל-רעתם לפניך ועולל למו, כאשר עוללת לי על כל-פשעי: כי-רבות אנהתי, ולבי דוי. Let all their wickedness come before Thee; and do unto them, as Thou hast done unto me for all my transgressions; for my sighs are many and my heart is faint.'

פרק ב' Themes in ':

1. God rather than enemy nations as direct cause of suffering

1 א איכה יעיב באפו אדני, את-בת-ציון השליד משמים ארץ, ותפארת ישראל; ולא-זכר הדם-רגליו, ביום אפו. **1 How hath the Lord covered with a cloud the daughter of Zion in His anger!** He hath cast down from heaven unto the earth the beauty of Israel, and hath not remembered His footstool in the day of His anger.

2 ב בלע אדני לא (ולא) חמל, את כל-נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת-יהודה, הגיע לארץ; חלל ממלכה, ושריה. **2 The Lord hath swallowed up unsparingly all the habitations of Jacob; He hath thrown down in His wrath the strongholds of the daughter of Judah; He hath brought them down to the ground; He hath profaned the kingdom and the princes thereof.**

3 ג גדע בחרי-אף, כל קרן ישראל השיב אחור ימינו, מפני אויב; ויבער ביעקב פאש להבה, אכלה סביב. **3 He hath cut off in fierce anger all the horn of Israel; He hath drawn back His right hand from before the enemy; and He hath burned in Jacob like a flaming fire, which devoureth round about.**

4 ד דרף קשתו כאויב, נצב ימינו כצר, ויהרג, כל מחמדי-עין; באהל, בת-ציון, שפד פאש, חמתו. **4 He hath bent His bow like an enemy, standing with His right hand as an adversary, and hath slain all that were pleasant to the eye; in the tent of the daughter of Zion He hath poured out His fury like fire.**

5 ה ה היה אדני כאויב, בלע ישראל בלע כל-ארמנותיה, שחת מבצרי; ויגר, בבית-יהודה, תאניה, ואניה. **5 The Lord is become as an enemy, He hath swallowed up Israel; He hath swallowed up all her palaces, He hath destroyed his strongholds; and He hath multiplied in the daughter of Judah mourning and moaning.**

6 ו ויחמס פגן שכו, שחת מעדו; שפח יקוק בציון מועד ושבת, וינאץ בועם-אפו מלך וכהן. **6 And He hath stripped His tabernacle, as if it were a garden, He hath destroyed His place of assembly; the LORD hath caused to be forgotten in Zion appointed season and sabbath, and hath rejected in the indignation of His anger the king and the priest.**

7 ז זנח אדני מזבחו, נאר מקדשו הסגיר בנד-אויב, חומת ארמנותיה; קול נתנו בבית-יקוק, ביום מועד. **7 The Lord hath cast off His altar, He hath abhorred His sanctuary, He hath given up into the hand of the enemy the walls of her palaces; they have made a noise in the house of the LORD, as in the day of a solemn assembly.**

8 ח חשב יקוק להשחית, חומת בת-ציון נטה קו, לא-השיב ידו מפלע; וינאבל-חל וחומה, נחדו אמללו. **8 The LORD hath purposed to destroy the wall of the daughter of Zion; He hath stretched out the line, He hath not withdrawn His hand from destroying; but He hath made the rampart and wall to mourn, they languish together.**

9 ט טבעו בארץ שעריה, אבד ושבר בריחיה; מלכה ושריה בגוים, אין תורה גם-נביאה, לא-מצאו חזון מיקוק. **9 Her gates are sunk into the ground; He hath destroyed and broken her bars; her king and her princes are among the nations, instruction is no more; yea, her prophets find no vision from the LORD.**

2. Response to themes of loneliness and of confession...

13 יג מה-אעידך מה אדמה-לך, הבת ירושלם מה אשוה-לך ואנחמד, בתולת בת-ציון: כי-גדול פים שברך, מי ירפא- **13 What shall I take to witness for thee? What shall I liken to thee, O daughter of Jerusalem? What shall I equal to thee, that I may comfort thee, O virgin daughter of Zion? For thy breach is great like the sea;**

לך. who can heal thee?

יד נביאיך, חזו לך שוא ותפל, ולא גלו **14 Thy prophets have seen visions for thee of vanity and delusion;** and
 על-עונך, להשיב שביתך (שביתך); ויחזו
 לך, משאות שוא ומדוחים. they have not uncovered thine iniquity, to bring back thy captivity; but
 have prophesied for thee burdens of vanity and seduction.

3. Suffering of innocents; Accusations against God

יא פלו בדמעות עיני, חמרמרו מעי נשפך **11 Mine eyes do fail with tears, mine inwards burn, my liver is poured**
 לארץ כבדי, על-שבר בת-עמי: בעטף עולל **young children and the sucklings swoon** in the broad places of the
 ויונק, ברחבות קרנה. city.

יב לאמתם, לאמרו, איה, דגן ויין: בהתעטפם **12 They say to their mothers: 'Where is corn and wine?' when they**
 כחלל, ברחבות עיר בהשתפף נפשם, אל-חיק **swoon as the wounded in the broad places of the city, when their soul is**
 אמתם. poured out into their **mothers' bosom.**

יט קומי רני בליל (בלילה), לראש אשמרות **19 Arise, cry out in the night, at the beginning of the watches; pour out**
 שפכי כמים לבך, נכח פני אדני; שאי אליו **thy heart like water before the face of the Lord; lift up thy hands toward**
 כפף, על-נפש עולליך העטופים ברעב, בראש **Him for the life of thy young children, that faint for hunger at the**
 כל-חוצות. **head of every street.'**

כ ראה יקוק והביטה, למי עוללת זה: אם- **20 'See, O LORD, and consider, to whom Thou hast done thus!**
 תאכלנה נשים פרים עללי טפחים, אם-יהרג **Shall the women eat their fruit, the children that are dandled in the**
 במקדש אדני כהן ונביא. **hands? Shall the priest and the prophet be slain in the sanctuary of**
the Lord?

כא שכונו לארץ חוצות נער וזקן, בתולתי **21 The youth and the old man lie on the ground in the streets; my virgins**
 ובחורי נפלו בחרב; הרגת ביום אפך, טבחתי **and my young men are fallen by the sword; Thou hast slain them in the**
 לא חמלת. **day of Thine anger; Thou hast slaughtered unsparingly.**

Concluding verse: Continuing themes of accusation, destruction, and of Divine reversal

כב תקרא כיום מועד מגורי מסביב, **22 Thou hast called, as in the day of a solemn assembly, my terrors on every**
 ולא היה ביום אף-יקוק פליט ושריד: **side, and there was none in the day of the LORD'S anger that escaped or**
 אשר-טפחתי ורביתי, איבי כלם. **remained; those that I have dandled and brought up hath mine enemy**
consumed.'

פרק ג' Themes in**1. Picking up where פרק ב' left off...**

- א אני הגבר ראה עני, בשבט עברתו.** **1 I am the man that hath seen affliction by the rod of His wrath.**
- ב אותי נהג וילך, חשך ולא-אור.** **2 He hath led me and caused me to walk in darkness and not in light.**
- ג אף בי ישב יהפך ידו, כל-היום.** **3 Surely against me He turneth His hand again and again all the day.**
- ח גם כי אזעק ואשוע, שתם תפלתי.** **8 Yea, when I cry and call for help, He shutteth out my prayer.**
- י דב ארב הוא לי, אריה (ארי) במסתרים.** **10 He is unto me as a bear lying in wait, as a lion in secret places.**

12 He hath bent His bow, and set me as a mark for the arrow.
יב דַּרְךְ קִשְׁתּוֹ וַיִּצְיַבְנִי, כַּמְטָרָא לַחַץ.

2. ...leading to rock bottom...

16 He hath also broken my teeth with gravel stones, He hath made me to wallow in ashes.
טז וַיִּגְרַס בְּחֻצֵץ שָׁנִי, הַכְּפִישָׁנִי בְּאַפֵּר.

17 And my soul is removed far off from peace, I forgot prosperity.
יז וַתִּזְנַח מִשְׁלוֹם נַפְשִׁי, נִשְׁיִתִּי טוֹבָה.

18 And I said: 'My strength is perished, and mine expectation from the LORD.'
יח וָאָמַר אֲבַד נַחְשִׁי, וַתּוֹחַלְתִּי מִיְּקוֹק.

3. The turnaround???

19 Remember mine affliction and mine anguish, the wormwood and the gall.
יט זָכֹר-עֲנִי וּמְרוּדִי, לַעֲנָה וְרָאֵשׁ.

20 My soul hath them still in remembrance, and is bowed down within me.
כ זָכוֹר תִּזְכּוֹר, וַתְּשִׁיחַ (וַתְּשׁוּחַ) עָלַי נַפְשִׁי.

21 This I recall to my mind, therefore have I hope.
כא זֹאת אֶשׁיב אֶל-לִבִּי, עַל-כֵּן אוֹחִיל.

22 Surely the LORD'S mercies are not consumed, surely His compassions fail not.
כב חֲסֵדֵי יְקוֹק כִּי לֹא-תִמְנוּ, כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמָיו.

23 They are new every morning; great is Thy faithfulness.
כג חֲדָשִׁים, לְבִקְרִים, רַבָּה, אֱמוּנָתְךָ.

24 'The LORD is my portion', saith my soul; 'Therefore will I hope in Him.'
כד חֲלֵקֵי יְקוֹק אִמְרָה נַפְשִׁי, עַל-כֵּן אוֹחִיל לוֹ.

25 The LORD is good unto them that wait for Him, to the soul that seeketh Him.
כה טוֹב יְקוֹק לְקוֹי, לְנַפֵּשׁ תִּדְרָשְׁנוּ.

26 It is good that a man should quietly wait for the salvation of the LORD.
כו טוֹב וַיְחַיֵּל וְדוּמָם, לְתִשׁוּעַת יְקוֹק.

27 It is good for a man that he bear the yoke in his youth.
כז טוֹב לְגִבּוֹר, כִּי-יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו.

28 Let him sit alone and keep silence, because He hath laid it upon him.
כח יֵשֵׁב בְּדָד וַיִּדַּם, כִּי נָטַל עָלָיו.

29 Let him put his mouth in the dust, if so be there may be hope.
כט יִתֵּן בְּעַפְרָ פִּיהוּ, אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה.

30 Let him give his cheek to him that smiteth him, let him be filled full with reproach.
ל יִתֵּן לְמַכְהוֹ לְחִי, יִשָּׁבַע בְּחַרְפָּה.

31 For the Lord will not cast off for ever.
לא כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם, אֲדַנִּי.

32 For though He cause grief, yet will He have compassion according to the multitude of His mercies.
לב כִּי אִם-הוֹנֶה, וְרַחֵם כְּרַב חֲסֵדָיו.

33 For He doth not afflict willingly, nor grieve the children of men.
לג כִּי לֹא עֲנָה מְלַבּוֹ, וַיִּגַּה בְּנֵי-אִישׁ.

4. Return to 'א' פרק: sin & punishment

39 Wherefore doth a living man complain, a strong man because of his sins?
לט מַה-יִתְאַוֵּן אָדָם חַי, גִּבּוֹר עַל-חַטָּאוֹ.

40 Let us search and try our ways, and return to the LORD.
מ נַחֲפֹשֶׁה דְרָכֵינוּ וְנַחֲקֶרְהָ, וְנָשׁוּבָה עַד-יְקוֹק.

41 Let us lift up our heart with our hands unto God in the heavens.
מא נִשָּׂא לְבַבְנוּ אֶל-כַּפְּפִים, אֶל-אֵל בְּשָׁמַיִם.

- 42** We have transgressed and have rebelled; Thou hast not pardoned. **מב נחנו פשענו ומרינו, אתה לא סלחת.**
- 43** Thou hast covered with anger and pursued us; Thou hast slain unsparingly. **מג סכותה באף ותדפנו, הרגת לא חמלת.**
- 44** Thou hast covered Thyself with a cloud, so that no prayer can pass through. **מד סכותה בענן לך, מעבור תפלה.**
- 45** Thou hast made us as the offscouring and refuse in the midst of the peoples. **מה סחי ומאוס תשנימנו, בקרב העמים.**

5. Return to 'א' פרק: God is no longer the enemy

- 46** All our enemies have opened their mouth wide against us. **מו פצו עלינו פיהם, כל-איבנו.**
- 52** They have chased me sore like a bird, that are mine enemies without cause. **נב צוד צדוני כצפור, איבי חנם.**

6. Faith that God has heard

- 55** I called upon Thy name, O LORD, **Out of the lowest dungeon.** **נה קראתי שמך יקוק, מבור תחתיות.**
- 56** Thou heardest my voice; hide not Thine ear at my sighing, at my cry. **נו קולי, שמעת: אל-תעלם אזנך לרוחתי, לשונתי.**
- 57** Thou drewest near in the day that I called upon Thee; Thou saidst: 'Fear not.' **נד קרבת ביום אקראך, אמרת אל-תירא.**
- 59** O LORD, Thou hast seen my wrong; judge Thou my cause. **נט ראיתך יקוק עונתי, שפטה משפטי.**
- 60** Thou hast seen all their vengeance and all their devices against me. **ס ראיתה, כל-נקמתם כל-מחשבתם, לי.**
- 61** Thou hast heard their taunt, O LORD, and all their devices against me; **סא שמעת חרפתם יקוק, כל-מחשבתם עלי.**

7. Conclusion: Faith in Divine justice

- 64** Thou wilt render unto them a recompense, O LORD, according to the work of their hands. **סד תשיב להם גמול יקוק, כמעשה ידיהם.**
- 65** Thou wilt give them hardness of heart, Thy curse unto them. **סה תתן להם מגנת-לב, תאלתך להם.**
- 66** Thou wilt pursue them in anger, and destroy them from under the heavens of the LORD. **סו תרדף באף ותשמידם, מתחת שמי יקוק.**

Themes in 'ד' פרק

1. Most graphic description of suffering...but no accusation...

- 4** The tongue of the sucking child cleaveth to the roof of his mouth for thirst; the young children ask bread, and none breaketh it unto them. **ד דבק לשון יונק אל-חפו, בצמא; עוללים שאלו לחם, פרש אין להם.**

- ה האכלים, למעדנים, נשמו, בחוצות; האמנים עלי תולע, חבקו אשפות. 5 They that did feed on dainties are desolate in the streets; they that were brought up in scarlet embrace dunghills.
- ח חשד משחור תארם, לא נפרו בחוצות; צפד עורם על-עצמם, יבש היה כעץ. 8 Their visage is blacker than coal; they are not known in the streets; their skin is shrivelled upon their bones; it is withered, it is become like a stick.
- ט טובים היו חללי-חרב, מחללי רעב: שיהם יזבו מדקרים, מתנובת שדי. 9 They that are slain with the sword are better than they that are slain with hunger; for these pine away, stricken through, for want of the fruits of the field.
- י ידי, נשים רחמניות בשלו, ילדיהן; היו לברות למו, בשבר בת-עמי. 10 The hands of women full of compassion have sodden their own children; they were their food in the destruction of the daughter of my people.

2. Most specific acknowledgment of sin

- ו ויגדל עון בת-עמי, מחטאת סדם... 6 For the iniquity of the daughter of my people is greater than the sin of Sodom...
- יג מחטאות נביאיה, עונת כהניה: השפכים בקרבה, דם צדיקים. 13 It is because of the sins of her prophets, and the iniquities of her priests, that have shed the blood of the just in the midst of her.
- יד נעו עורים בחוצות, נגאלו בדם; בלא יוכלו, יגעו בלבשיהם. 14 They wander as blind men in the streets, they are polluted with blood, so that men cannot touch their garments.
- טו סורו טמא קראו למו, סורו סורו אל-תגעו כי נצו, גם-נעו; אמרו, בגוים, לא יוספו, לגור. 15 'Depart ye! unclean!' men cried unto them, 'Depart, depart, touch not'; yea, they fled away and wandered; men said among the nations: 'They shall no more sojourn here.'
- טז פני יקוק חלקם, לא יוסיף להביטם; פני כהנים לא נשאו, זקנים (וזקנים) לא חננו. 16 The anger of the LORD hath divided them; He will no more regard them; they respected not the persons of the priests, they were not gracious unto the elders.

3. God is still no longer the enemy

- כ רוח אפינו משיח יקוק, נלכד בשחיתותם: אשר אמרנו, בצלו נחיה בגוים. 20 The breath of our nostrils, the anointed of the LORD, was taken in their pits; of whom we said: 'Under his shadow we shall live among the nations.'

4. Conclusion: Call for revenge (similar to 'פרק א', but now beginning of hope for future

- כא שישי ושמחי בת-אדום, יושבתי (יושבת) בארץ עוי; גם-עליך, תעבר-כוס תשכרי, ותתערי. 21 Rejoice and be glad, O daughter of Edom, that dwellest in the land of Uz: the cup shall pass over unto thee also; thou shalt be drunken, and shalt make thyself naked.
- כב תם-עונך, בת-ציון לא יוסיף, להגלותך; פקד עונך בת-אדום, גלה על-חטאתיך. 22 The punishment of thine iniquity is accomplished, O daughter of Zion, He will no more carry thee away into captivity; He will punish thine iniquity, O daughter of Edom, He will uncover thy sins.

פרק ה' Themes in

1. Looking from distance: The aftermath

- א זכר יקוק מה-היה לנו,** הביט (הביטה) וראה את-חרפתנו. **1 Remember, O LORD, what is come upon us;** behold, and see our reproach.
- ד מימינו בקסף שתינו,** עצינו במחיר גבאו. **4 We have drunk our water for money;** our wood cometh to us for price.
- ח עבדים משלו בנו,** פרק אין מידם. **8 Servants rule over us;** there is none to deliver us out of their hand.
- ט בנפשנו נביא לחמנו,** מפני חרב המדבר. **9 We get our bread with the peril of our lives** because of the sword of the wilderness.
- י עורנו כתנור נכמרו,** מפני זלעפות רעב. **10 Our skin is hot like an oven** because of the burning heat of famine.
- יא נשים בציון ענו,** בתלת בערי יהודה. **11 They have ravished the women in Zion,** the maidens in the cities of Judah.
- יב שרים בידם נתלו,** פני זקנים לא נהדרו. **12 Princes are hanged up by their hand;** the faces of elders are not honoured.
- יג בחורים טחון נשאו,** ונערים בעץ קשלו. **13 The young men have borne the mill,** and the children have stumbled under the wood.
- יח על הר-ציון ששמים,** שועלים הלכו-בו. **18 For the mountain of Zion,** which is desolate, the foxes walk upon it.

2. Recognition of sin...

- ז אבותינו הטאו אינם (ואינם),** אנחנו (ואנחנו) עונותיהם סבלנו. **7 Our fathers have sinned,** and are not; and we have borne their iniquities.
- טז נפלה עטרת ראשנו,** אוי-נא לנו כי הטאנו. **16 The crown is fallen from our head;** woe unto us! for we have sinned.

3. Absence of theodicy, and absence of hope for revenge!

4. Conclusion: Tentative hopes for redemption!

- יט אתה יקוק לעולם תשב,** כסאך לדור ודור. **19 Thou, O LORD, art enthroned for ever,** Thy throne is from generation to generation.
- כ לפמה לגצח תשכחנו,** תעזבנו לארץ זמנים. **20 Wherefore dost Thou forget us for ever,** and forsake us so long time?
- כא השיבנו יקוק אליך ונשוב (ונשובה),** חדש מינו כקדם. **21 Turn Thou us unto Thee, O LORD,** and we shall be turned; renew our days as of old.
- כב כי אם-מאס מאסתנו,** קצפת עלינו עד-מאד. **22 Thou canst not have utterly rejected us,** and be exceeding wroth against us!